

125.4

Стома Гусангит

гук ~~ураб~~ акуратура

Залмашиназ То-

сангит вокало је рано гавице хо-
ризонтна, резну мор, сива и црн и
зупну откобавоце Камена. То во-
каци скупштор, имао је гавице
срети да дође на свом где пре-
ба: где те погледом програвају
просторне пажње, а где те

осебненим другим рукама ти-
 латини Камен. Камен се згружен
 с природом како је за његов живот
 најповољније дао. "Зовек је' дао
 разум и руке" — забележио је А.
 Тома Аквински. Точанит је не-
 једно нег пример за Аквинсове
 мишљење о зовек стваралцу, који је
 персонификован ^у духом и издоби-
 лим рукама.

Сем вајарског
 дара, Точанит има јаке миса-
 олушке наклоности духа. ~~Или~~

Као уметник облика и форме.
 та, он, наравно, аполо боги зем-
 лу и земаљско, али је у веридици
 пренутихана висица и мисли врло
 далеко од земље. У дискурсу о
 уметности и уметничима, као о
 другим општим проблемима, увек
 иде у даљине непознатости, у тај-
 не овога света. И праска при атом
 преузвну рез и синтетичан закључак,
 на начин мислиоца. Има, и зна,
 нарочито филозофију своје аксиоме-
 сти. Ово је досета једнака изјава

мету ликовних уметности, које
 јесу не знају, и не верују, да
 има философије њихове активности.

По Досангату, нема уметности ако
 сваки појам, свака тежња уметни-
 кова није везана за неки принцип
 трансценденције. За трансцендентно
 мора бити везан и појам живања,
 није, и појам историје, а аутично
 појам уметности. Сивараду и је-
 ссе задатак да "трансцендентна", да
 предајуће зовека и материју у од-
 ласи највишег вогнарава и

недуга. ⁵Сутваранас брине
вредности. ~~Добро~~ Доброство се апанс-
генерично, а зато ~~све~~ ^{све} ~~ма~~ ^{ма} се добро,
све и добро, а карактерна је да духа,
не могу да се временска у кајда-
вен свом домаћу.

одеље У рурно као
скупштина, и се ватерге ректор
Београдске Уметничке академије, До-
сангит заснута ово мисли: да
да једно време могло да се и
уметност, италијански сами пису ду-
боки. ~~У~~ Мора нешто одише духовно

и трансцендентно посилно излечение.
 Преди религиозна духа, или революционна
 духа; преди из бурна амбузиция и
 една амбузиция със самобудна. Как
 шав си, на пример, в Среден век
 героично умствено състояние чрез
 няколко века пошла религиозна
 убежденост и издиганост, ясни
 определено епиграматно разположение
 одобрения духова и света одо ~~их~~.
 Унаре, умствена алкавност, на ка-
 ко рафинирана, нека ни бурна спай,
 ни бурна оригиналност една дума,

7
ка брвна поме нека ни ис-
ториски онагај. Без мисливних
авантюра духа нека вериде учес-
ници. А кај је играњ духа свр-
жао на зело живај, и не се
свивае мраве дупроде као самостал-
на зела, не се зидале како граде
обложене гудесни гудесни окултис-
рама и свивама, ба и мравини дри-
родана; пронајено је дуо гудесно
свивање по стаклу; барира се и
свива се у хиваде сиземитара не-
мк-гетс све на иску нему: Атариа
берега, Хуеиго, Мадока, Датовести.

Кумана се ументиска моћ, и
 изумотавана се ументиска моћ до
 краја. У таква времена ументизи
 не кадају само у емоционалност, него
 показе у ^{менталној} авантуру духа, кроз коју
 се једино ентиско у смисленост пред
 воли, али у праву ументивну адога-
 зију пред левоном.

Росандић не живи ни
 у религиозно време, ни у време
 на којих мислителна авантура ду-
 ха; али сам у себи носи социјална-
 ност најбоље врсте, ~~на~~ ону своју транс-
 зеденишну маха. Анђео Росандићев.

напокрајкосно виевска дигрца, иако још и ојропка,
~~је гудево вода нок, а не са наф че.~~

~~тоу наву надрисе~~ виевска ка асду
ушисена Крпка. Психомике и се-
аеиште герове војих унебавних
проблема веује Росандити сопнитур-
ним везама. Рупи скульпуру духом.
Овуда долази да "веме" вејови
одректа осатаје увек уништра у
скульпури. Иво уништра, ив је не само
обелесје, већ, иако да Касорено, сити-
мав Росандитиче скульпури: обавк
је духовно зраган од веме која је
осишала уништра у Калену или
дрвешу. Неком мајачком снагом

10
Грозицка Доцангит сваки удар
своја злата унутра у мачерију.
Баја ~~доцангит~~ сова и изнутра.
Нека је ама бам и савим гула,
на пример, фивиска мадрев, свеједно:
обележја народни бамо нати у об-
лику скривајућем, али дите мар-
ев је унутра, бам бам и ког дива
зовека. На амерју маре зене би-
гимо фипо нејаво село, нешто од
Врх Кесин маре ^{мање,} посон не-
забртене Кошаре, дуге нешто ми-
маре, нево миване лавице, бубо
маре дес пиратова од жолота и злата.
Али мива ама дите не долази

ни од опасиве површеница, ни од
рафинована мекја која уласа во
веша, нито од мажови укума.

Мајката Росангелевна не шета сре-
дно зајрвај с грешком ни која по-
грешоке с Рупом и уштом; она е
мајка укума. Сирасан Корудан го-

век с жене пренесавме, обидом,
ушме свабј одрешиот мошва у
ода жена, као да е само јој е ушма
жива; ани сирасан Корудан је укума.

Ушма Хрисове је укума укума.

Само како може да има онај сле-
жен, а како веран мраз мрва.

Kao nam Šupruhu po mivan-
 želov sa va ymer, an gumeval
~~mu~~ me roba osvaju ymura.
 Posangut i oq onih reidnih ymami-
 ka koji svoj sudovnosti sere s mo-
 delom, mi s aderja, gostivni jedareg;
 duhovni svoj nasvare murevala, a
 aludatupa ta onda saova oblasne.

Bo. by Posangute by
 Rra yvek vmes preko trancie o-
 trancienoi duxa zovetova. Pri
 animizanoj konverzacije, minize Po-
 sangutebe se alau yjedn, i duxu
 veiovo islo oq saovine za iderom,

ишо је неодољиво суесудбно. Тако
 све погрешне и лажне Поеангитеве
 скульптуре будирају преко ојанура.
 постоји својих. То будирање пронала
 и смектава ибрге гребне камена,
 и сеизува се скроне дудике резаног
 дрвета. Поеангитева скульптура задрх-
 те јаре ^{ак} ~~ак~~ је одмалурање; а грве-
 ни реверс ^{бам} ~~ак~~ мари кошу. У Уморно
дору замор сиргуи, бао оварок, од
 губно забавене главе до пошних ар-
 сирју издуженог тела, са главе кроз
 просвот, безупрехи агај мусови аки
 за оне законе Паселене. Који дмор

глумљиву, и глуму на зову и као
 мучку ипривну коју, и као уопи-
 бава, и као глумљиву амену и агу
 за савршено лев тело зовеје. У
 смјерном и смјерном Умороном др-
гу амену је саво, превладала је
 анђелска природа, чупра, параво, јер
 самим обликом не може скулптур
 мислити ~~ни довршеним~~ ~~нишита~~ ~~нишита~~ духовно.
~~нишита~~ Облик и ~~нишита~~ израз
 се кроз вибратију непрекинуто распадају
 и осећу састају. Облик осећаје сван-
 ган, израз, попуња, једнако је ерути-
 ниван и асган. Од овог агаранствености

24. 16

између живота човека и смрти. У
свима овим односима заједнички човек
је одређено место, а различити смисао
ових односа туђе се налази у његовој
уму. У његовој будави је одређена свата.
на доживљаја извесно мерење; у
материјалној броти и слуху; у укр-
шају одређених снага мадаљсавице и
козметике једне стране; у хитној
говору на велики тежак за редом и
својак од смрти. Свота, Понадит
схваћа и обрађује одговоре не као
поступајућа свата, него као мерење
мочење слуховног духа. Не као
~~за~~ заједничку факталност, него

Kao ušru sreća i nesreća. Maure-
 pincubo, kog Tocanguha, og marke
dođe go maure maure u grveću
 na vreljnoj' Sotragskoj izloznoj
 nikada ne predstavljala ^{zema laka!}
~~uvek znala da se~~ uđerj ^{zema laka!} tvorini.
 nupocima i neuzveva. Tocanguha, onuda,
 u ke zakima mika, zrela maure
 areti i zentrovu' devesu, neto maure
marka, ziju di kompoziciju s devesom
 mošoda pravilnici dno nazvan: Trbo
deve. Totase u marku ne devesava
 se s devesom, mačo deve no prasti,
 neto ledri i ušure se maure devese
 rabe. Totosor između dve rabe,
 u gba vata osuju koji se bel wado

шарах човека мимолазе, тај је
 протисор бун итјни о дуревоси
 шта орога два амбуса од једног
 комада меса, али који су већ
 своји на полатној шари за нас
 момента у каснијој дурди шта два
 дута. Фигура мари своји, биџа,
 зедра, а зече дурди тог мишица
 и оно биса низ мајинко шено. Не
 мурне паралелне линије које се
 никад не сасијау, као да сисају-
 лива унос сумбу у оку рожену
 а шитиу приубљеност два фла
 шена од истој комада меса. Краде

24 19

am

мајка је ^{српска} ~~мајка~~ не ре-
 зумевајући ^{својим} ~~својим~~ ^{српска} са српским, без
 осмеха. Вибрира нека неадекватна
 на ~~описивање~~ ^{у кој.} ~~својим~~ кроз ис-
 кусство свога шета, и кроз гурну
 затокену са свим случајној пажава
^{на овој страни,} ~~говора~~ она слуша гласов. Платно
 дрво скульптуре водичи духовности
 проблема: прво глас. У Росаунгитеве
младу мајку вибрира велика ми-
 ситика ~~авантура~~: прво ~~продискус~~
 мушкарца, зашудове, обраћање,
 ситизација гласова, намерисава. Же-
 арићурава девојке, жене, мајке.

Пена маде мајке и -
 забавана је у нама, као адепти и у -
 мешинику додуку, думисав на девој -
 ку мајку у момењу анфоске да -
 те бесни да те вештама. мајка. и
 ају и тамо је свенско дете вра -
 свено новонити, сретно кроз сирак,
 твено са предвештавен Крста и
 свенбе. Иштано се: како ају да во -
 садеити, ^{вајер} маде мајке,
 јом нити радно птему дано -
бесни? Јте све птеме, ају су све
 дити ромоленити момења у
 свенују жене. мајка над свен
 свенити, макар за итренишак — у

духу могога ва увек — освајава
 општаку будав, мења мисли живот,
 заједно се. Слика трансформације
 жене сликано у илени Блатовесни, где
 веси о неизвесном намерисаву при-
 ма девојка мисли телом и руком, а
 доноси јој веси своје мушко дете,
 дојри анђел. Ипак, мајка бери о
 томе да решења, обје, девојка бери
 о томе да анђела. Мајка мајка
 са Блатовесника мисли да јован
 глумити сам у Конзервацији Блатови-
 треву, и са вапано дојри мисли ве-
 жови мекхидом који мисли (symbol creativity)
 ојри.

Писмо до нас одлучно
 рече да ми је Босанџица манастир ка-
 мен или гроб. Али се може рећи да
 су ово два Босанџица, два разна старе
 руке који се архаички материјали.
 Оно су руке смене и напосле,
 које неадекватно по камена издржи
 јавно; ово су руке одређеног ~~стања~~
~~и~~ сличног стања у некој материјали
 који Босанџица и својим издржи
 оштра одржава и рече. Губећи Ауто-
норме Босанџице, који краси с Павла
Дике, у Фиренци, саму класичну
 аутопортрет, нај издржи и одгов-
 савладали камен сврхотровних мени

и ђерових руку са зектвем, што
је Писац^{прег} ~~дз~~^{ор} с Каменом, што
је Писац^{прег} Писац^{ор} у Писаца:
га те нати „сеган омиј“ у Камену,
како за оуковљени Камен Кадре упр-
пот Закарна. Писаца да саг јом
један аумоворне са рукама Писа-
губевих које титиј и уорнају ожај
зврни смети урума, шта мривао дола-
мив, кун мара а мина од некине
и титије орон. Писац^{прег} сав Пис-
савула. Сери у беникој фовеву у сави
авевеу, и, као фави уред севојном,
не слада омиј са смети урума,
смети се савраси, савра се ка

~~24~~ 24

сусрећ с најном Рогај оаси ороууу
тај сусрећ агаи и сева.

Росангит говори у
свјетлости своје душе и духовне
пошве се ита поју духовне ствари
говоришеми у масерији. То се аси-
не наосишо на дисања Роге су
вотрени. То је асано да има тор-
иша Роге су поменати, омиш карак-
теристички ликови, и да има мисловно
оарени, духовни ликови, Росангит се
одлучно најсвој да ове ишери. Он не
демонструје зриве и карактер човека ради
материјалне стисности, он ајансонује
у духовно уметничку вредност лика.

Жд. 25

Још једар, свабрано на још нека
Аутомобиле и Батареје. То је
супа добрене масовне и друковне
аутомобиле. Јако оно пре Батареје
Аутомобиле: на још су аутомобиле масовне
и руке држеће Батареје, равнотривна
дета. Све је масовно енергично, а све је
мемениво. Један једина масован енергичан
Батареје и руке држеће Батареје, Батареје, аутомобиле -
масовне. Батареје масовно аутомобиле масовне
се још још још масовне свима свима
аутомобиле Батареје. У још свима Батареје
и још масовне Батареје. Још још Батареје
масовне Батареје Батареје Батареје Батареје

духа у човеку и неограниченог у ба-
 сени, на чему се и свога тежи у
 човеку - стваралачу. Бисна створи интелекта
 Трансцендентног, непроходног, заустожен је. Ито
 је дубока човека с басенима савиш гут-
те бисна. Твог госи миса миса миса миса
 дубоку миса, бисна се миса. Твог
 миса теж теж теж теж теж теж теж теж
 и бисна теж теж теж теж теж теж теж теж
 се теж теж теж теж теж теж теж теж
 нека бисна о теж теж теж теж теж теж теж теж
 бисна бисна бисна миса. Твог теж теж теж теж теж теж теж теж
 свадну миса теж теж теж теж теж теж теж теж
 рад створи теж теж теж теж теж теж теж теж
 миса теж теж теж теж теж теж теж теж

Звучи у њима не само што зовем
 Једна је са свјетом. Висока водаца
 која је у ~~медији~~ још одвећена
 симболи немишљено се криве унутра
 у свјетлости.

Која се може до-
 ставити средња симболичка формула:
 Која показује је генерална духовна моћ
 неодољиво јака. Као генерална вода у
 транспирацији. Показује је сила које се
 издигне и просперитетно мисли и рече. Као
 мисли да се увек хармоничан и увек
 јасан сам себи и свјету. Истина
 за ову за свој израз ома.
 Јер ми је показује једнако мисли

33 28

у дѣту ч у рукама. Свѣтло, преи-
мив с истиннаг Господя не кади-
тъца никада ни сред игром ни
сред намереном.

т.